

Sygn. akt IV U 352/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 grudnia 2014r. w S.

odwołania S. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 28 lutego 2014 r. Nr (...)

w sprawie S. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo S. T. do emerytury od 12 stycznia 2014 roku.

Sygn. akt: IV U 352/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 28 lutego 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił S. T. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że udowodniony staż pracy w warunkach szczególnych obejmuje okres zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w G. oraz w przedsiębiorstwie pod nazwą „Wytwarzanie i Przerabianie Mieszanek i Koncentratów Paszowych” w miejscowości D., co łącznie stanowi 13 lat, 1 miesiąc i 19 dni.

Odwołanie od w/w decyzji złożył S. T. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że do okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach należy doliczyć okres pracy w Przedsiębiorstwie Usługowo-Handlowym (...) w W., w którym pracował od 2 maja 1990r. do 31 maja 1995r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony. Wskazał, że pracodawca nie prowadzi już firmy i nie dysponuje pieczętką firmową i imienną konieczną do podstemplowania świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach, jak tego wymaga organ rentowy (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony S. T. w dniu (...) ukończył (...) rok życia. Uprzednio – w dniu 2 stycznia 2014r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 2 stycznia 2014r. k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, 1 miesiąc i 25 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 25 lat, 1 miesiąc i 10 dni, a okresy nieskładkowe 15 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 13 lat, 1 miesiąc i 19 dni z tytułu zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w G. oraz w przedsiębiorstwie pod nazwą „W. i. P. M. i. K. P.” w miejscowości D. (świadczenia wykonywania pracy w szczególnych warunkach k.12 i 14 akt emerytalnych).

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 28 lutego 2014r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 28 lutego 2014r. k.48 akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Usługowo-Handlowym (...) w okresie od 2 maja 1990r. do 31 maja 1995r. w pełnym wymiarze czasu pracy. Przez cały powyższy okres zatrudnienia ubezpieczony pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony. Kierował samochodami marki J. z naczepą i S. z przyczepą. Ubezpieczony pracował przy wywożeniu z elektrociepłowni (...) popiołu i żwiru na składowisko w miejscowości D. (świadczenia pracy z 6 kwietnia 1998r. k.16 akt emerytalnych, zeznania świadków: J. K. k.11v-12 – nagranie od minuty 8 do 12 i B. U. k.12 – nagranie od minuty 12 do 15, zeznania ubezpieczonego k.12 – nagranie od minuty 16 do 18 i k.11-11v – nagranie do minuty 1 do 5).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.25 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie S. T. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż oprócz niekwestionowanej przez organ rentowy pracy w takich warunkach w (...) Spółdzielni (...) w G. oraz w przedsiębiorstwie pod nazwą „Wytwarzanie i Przerabianie Mieszanek i Koncentratów Paszowych” w miejscowości D., pracę w szczególnych warunkach wykonywał również na rzecz Przedsiębiorstwa Usługowo-Handlowego (...) w W.. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe potwierdziło słuszność twierdzeń ubezpieczonego, dając podstawę o ustalenia, że w okresie zatrudnienia w powyższym przedsiębiorstwie trwającym od 2 maja 1990r. do 31 maja 1995r., a zatem przez 5 lat i 1 miesiąc ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w szczególnych warunkach ,tj. jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Praca tego rodzaju zaliczona jest do pracy w szczególnych warunkach o czym stanowi wykaz A dział VIII poz.2 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Przedstawione wyżej ustalenia co do rodzaju pracy wykonywanej przez ubezpieczonego podczas zatrudnienia w powyższym przedsiębiorstwie nie budzą wątpliwości. Czyniąc te ustalenia Sąd oparł się na zeznaniach wskazanych wyżej świadków, którzy pracowali razem z ubezpieczonym i widzieli jego pracę. Zeznania te są spójne, korespondują z zeznaniami ubezpieczonego, a ponadto znajdują potwierdzenie w obiektywnych dowodach z dokumentów potwierdzających okres i rodzaj pracy wykonywanej przez ubezpieczonego (świadczenia pracy k.16 i 17 akt emerytalnych).

Reasumując uznać należało, że po doliczeniu powyższego okresu zatrudnienia do okresu niekwestionowanego przez organ rentowy, ubezpieczony spełnia przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Mając to na uwadze Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że S. T. przysługuje prawo do emerytury od (...). ,tj. od chwili ukończenia przez ubezpieczonego (...) roku życia.